

Egy új olasz névtani folyóiratról: *il Nome nel testo*

Mindössze négy évvel az azóta magának nagy tekintélyt kivívott Rivista Italiana di Onomastica (RION)¹ megindítása után ismét új olasz névtani folyóirat született. Az *il Nome nel testo* (A Név a szövegben) című, éves megjelenésű periodikumot a pisai egyetemen oktató, névtani munkásságukról már eddig is széles körben ismert tudósok – MARIA GIOVANNA ARCAMONE, DAVIDE DE CAMILLI, BRUNO PORCELLI – hozták létre, s ők a lap szerkesztői is.

A folyóirat nemzetközi fóruma kíván lenni az irodalmi névadással kapcsolatos minden lehetséges témakörnek és megközelítésnek. Hivatalos nyelve – az olaszon túl – a francia, az angol, a spanyol és a német. A szerkesztők nyitottak minden irodalom, ideológia, kritikai módszer és iskola irányában; hangsúlyosan teret kívánnak adni továbbá az irodalmároknak és a nyelvészeknek a névtanon belüli kíváncsatos együttműködésére.

Az *il Nome nel testo* nem hivatalos orgánuma az 1994-ben szintén Pisában megalakult Onomastica & Letteratura elnevezésű névtudományi társaságnak, ugyanakkor – érthető okokból, hiszen a társaság tisztségviselői, tagjai egyben az új folyóirat szerkesztői is – szoros együttműködésre törekszik vele. Ennek mintegy bizonyítéka, hogy az 1999 végén megjelent első szám éppen e társaság 1999 februárjában megtartott, immár ötödik kongresszusának anyagát adja közre. A kongresszus címe *Onomasztika és intertextualitás* volt. A tanulmányírók rendkívül tág időszakban született művek elemzésére vállalkoztak. Az elemzések között vannak az antikvitásra vonatkozók (C. SANTINI Vergilius *Aeneas*áról; A. BORGHINI Seneca *Hercules furens*éről). A lovagkor, a lovagregények névadásával is két tanulmány foglalkozik (E. QUADRELLI Wolfram von Eschenbach és Chrétien de Troyes névadását veti össze; G. MERCATANTI CORSI a XII. sz. végén született, angol nyelvű elbeszélő költemény, a Lažamon által írt *Brutban* szereplő *Artù* és *Ginevra* nevet elemzi). BRUNO PORCELLI és G. BRUGNOLI is Dante *Commediájával* foglalkozik (*Catone* és *Matelda*, ill. *Sardanapalo*). Szintén a középkor-renaisszánsz időszakában marad a *Iacopone* nevet elemző F. SUITNER, ill. a *Romeo* és *Giulietta* névpárt vizsgáló M. PICONE. A későbbi korokat Della Porta (P. MARZANO) és Giuseppe Parini (G. BARONI) munkáinak névadási elemzése képviseli, míg már a XX. század irodalmához kanyarodunk a ligur A. G. Barrili (E. VILLA), Giorgio Caproni (L. SURDICH) és az Olaszországban ma az eladási listák élén egyszerre több könyvével is szereplő, szicíliai Andrea Camilleri műveiben fellelhető nevek vizsgálata révén (E. CAFFARELLI). Nem olasz elemzett szerzőként Jacques Ferrand (F. STOK) és mai román regényírók (R. ZAFIU) vannak jelen.

A szerkesztőség címe: Dipartimento di Studi Italianistici, Sezione Lingue e Letterature Straniere, I-56126 Pisa, Via S. Maria 44; e-mail: ilNomeneltesto@ital.unipi.it. A folyóiratot a szintén pisai ETS kiadó adja ki (e-

¹ A RION-ról, ill. az O&L-ról a Névtani Értesítő 20. számában már hírt adtunk (122–124. o.).

mail: edizioniets@tin.it). Éves előfizetési díja 50.000 líra, ill. külföldre 35 U.S. dollár.

FÁBIÁN ZSUZSANNA

Namenkundliche Informationen 71–72. 1977.
Szerk. KARLHEINZ HENGST és DIETLIND KRÜGER.
Leipziger Universitätsverlag

A folyóirat 71–72. számát a hatvanötödik születésnapját ünneplő Ernst Eichler professzornak ajánlják: tanítványai, kollégái, barátai és szerkesztőségi munkatársai.

A szerkesztőség nevében KARLHEINZ HENGST és DIETLIND KRÜGER, a Mainzi Tudományos Akadémia Névkutató Csoportja nevében WOLFGANG P. SCHMIDT, a Nemzetközi Névkutató Központ Szláv Nemzetközi Névtudományi Bizottsága részéről JANUSZ SIATKOWSKI, a Lipcsei Egyetem Szláv Nyelvek Intézetének nevében pedig KARLHEINZ HENGST méltatja az ünnepelt tudományos pályáját (10–22).

A. Tanulmányok:

WOLFGANG SPERBER: A felsőszorb truha és az alsószorb tšuga izoglossza a dülö-nevek alapján (23–28); HANS WALTER: Lipcse távolabbi természeti környezete a későközépkor idején az ószorb valamint a középfelnémet földrajzi nevek tükrében. Tartalmi kivonat (29–32); JANUSZ SIATKOWSKI: Lengyel tulajdonnévi elemek Horst Bienek Sziléziáról szóló regényeiben (33–37); KAZIMIERZ RYMUT: Az *Eichler* név a lengyel személynév kutatásban (38–40); HARTWIG KALVERKÄMPFER: A névtan mint alkalmazott szemiotika (41–46); VOLKER KOHLHEIM: Tézisek a tulajdonnév terjedelméről mint zárt rendszerről, amely szerkezetét megőrzi (47–50); ANITA STEUBE: Tulajdonnév és köznévi névkutatásban (51–55); MILOSLAVA KNAPPOVÁ: Az *Ernst* és az *Eichler* nevek a cseh személynév kutatásban (56–57); WILFRIED SEIBICKE: Exonima és endonima (58–61); ROSA KOHLHEIM: A foglalkozást jelentő ragadvány- és családnevek kifejezőerejéről és motivációjáról (62–64); ULRICH OBST: Adalék a névelők használatáról bolgár és német személynévben és személynéveket tartalmazó szintagmákban (65–75); JÜRGEN UDOLPH: Alsó-Szászország déli részének helynevei (76–88); EWA JAKUS-BORKOWA: Az *Ernst/Ernest* keresztnév a lengyel névadásban (89–93); KRYSZYNA NOWIK: A „*dqb*” lexéma a lengyel tulajdonnévkincsben (94–98); MIECZESŁAW BALOWSKI: A tulajdonnév szerkezete és szerepe a nyugati szláv aforizmákban (99–107); INGE BILY: Az Ószorb helynévtípusok atlasza mint adalék a Szláv névtani atlaszhoz (SOA) (108–112); DIETLIND KRÜGER: A szorb tulajdonnév szerepe a gyermek és